

Д В У Б О Й

Ние сплетохме здраво ржце,
съ тебе се счепкахме здраво.
Кръвъ капе отъ мойто сърдце,
грохналъ си ти. Тогава? —
Единъ ще бѫде поваленъ,
единъ ще бѫде победенъ —
и победениятъ си ти.

Не вървашъ ли? Не те е страхъ?
Но азъ пресмѣтнахъ всѣки ходъ,
последниятъ куражъ събрахъ
и ти ще бѫдешъ победенъ
разканъ озлобенъ животъ.

Не почваме сега, нали?
Двубоятъ ни е твърде старъ.
Двубоятъ ни се води съ жарь
отъ дълги дни.
Отъ дълги дни сме вплели здраво
ржцетъ си единъ въвъ другъ.
И никога не ще забравя
жестокия ти, грубъ юмрукъ.